

Związek Harcerstwa Rzeczypospolitej

Po pierwszej pielgrzymce Jana Pawła II do Polski, która obudziła polskie społeczeństwo, w sierpniu 1980 roku powstała „Solidarność”, a dwa miesiące później „niepokorni” instruktorzy, którzy nie potrafili pogodzić się z ateistyczno-socjalistycznym systemem wychowania, narzuconym przez państwo. W tym czasie w Warszawie powstał załazek nowego ruchu harcerskiego – KIHAM.

W strukturach ZHP, jedynej wówczas organizacji harcerskiej, wyodrębnił się Krąg Instruktorów Harcerskich imienia Andrzeja Małkowskiego, który za cel postawił sobie przywrócenie ideałów harcerskich okresu międzywojennego, odrodzenie moralne oraz odkomunizowanie organizacji.

Członkowie rozwiązanego niedługo później ruchu działali przez kilka kolejnych lat pod szyldem duszpasterstw harcerskich, pomagając rodzinom osób internowanych, organizując seminaria i wydając publikacje książkowe, przekonujące do odrodzenia pierwotnych wartości skautowych.

Jesienią 1988 roku grupa najprężniejszych działaczy utworzyła Ruch Harcerstwa Rzeczypospolitej (RHR), z którego w 1989 roku wyłoniły się: Związek Harcerstwa Rzeczypospolitej i Związek Harcerstwa Polskiego (rok założenia 1918), które ostatecznie połączyły się w 1992 roku.

Związek Harcerstwa Rzeczypospolitej powstał podczas konferencji w Warszawie 12 lutego 1989 roku, a w dniach 1-2 kwietnia 1989 roku w Sopocie spotkało się 424 jego członków – delegatów z całego kraju, którzy uchwalili Statut i wybierali pierwszego Przewodniczącego ZHR – hm. Tomasza Strzembosza. 23 kwietnia 1990 roku Sąd Wojewódzki w Warszawie oficjalnie zarejestrował nową organizację, która od tego czasu nieprzerwanie prowadzi pracę wychowawczą. W tym roku ZHR obchodzi swoje XX-lecie.

Związek Harcerstwa Rzeczypospolitej dziś

ZHR jest piętnastotysięczną organizacją ideowo-wychowawczą skupiającą dzieci, młodzież i dorosłych. Został powołany 12 lutego 1989 roku przez instruktorów z całej Polski. Pracuje metodą harcerską, zgodnie z wartościami określonymi przez Prawo i Przyrzeczenie Harcerskie:

Mam szczerą wolę całym życiem pełnić służbę Bogu i Polsce, nieść chętną pomoc bliźnim i być posłusznym Prawu Harcerskiemu.

Celem organizacji jest wychowanie człowieka do świadomej postawy obywatelskiej w poczuciu współodpowiedzialności za losy własnej rodziny, narodu i państwa polskiego.

ZHR wychowuje w duchu chrześcijańskim, a odwołując się do tradycji ideowej skautingu i polskiego harcerstwa, kontynuuje zasady programowe, metodyczne i organizacyjne Związku Harcerstwa Polskiego lat 1918-1939. Najważniejszym symbolem organizacji jest, zaprojektowany w 1912 roku przez ks. Kazimierza

Lutosławskiego, Krzyż z wymownym hasłem CZUWAJ oraz lilijka z białą-czerwoną wstęgą. Wiersz Ignacego Kozińskiego „*Wszystko, co nasze, Polsce oddamy*” i melodia rewolucyjnej pieśni „*Na barykady*” stały się załącznikiem dzisiejszego hymnu ZHR.

Wychowanie w Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej realizowane jest w trzech pionach: zuchowym (7-11 lat), harcerskim (11-16 lat) i wędrowniczym (16-18 lat), do których w ostatnich latach dołączyło także Harcerstwo Starsze oraz nowatorska forma wychowania przedszkolnego – Skrzaty.

Głównym narzędziem metodyczno-programowym jest system stopni i sprawności harcerskich oraz ich zuchowe odpowiedniki: gwiazdki i sprawności Systemu Tęczy, zakładające stały rozwój jednostki oraz zdobywanie wiedzy i umiejętności.

Na czele organizacji stoi Przewodniczący, którym od 12 kwietnia 2008 roku jest hm. Michał Butkiewicz, kierujący pracą Rady Naczelnej i Naczelnictwa wybieranych przez Walny Zjazd oraz koordynujący działania w Organizacji Harcerki i Organizacji Harcerzy.

Członkowie ZHRu zrzeszeni są w 11 okręgach funkcjonujących w całym kraju, będących terenowymi jednostkami organizacyjnymi i posiadającymi osobowość prawną.

Chorągwiami Mazowieckimi kierują hm. Michał Kuczmierowski – komendant harcerzy oraz hm. Ewa Ciosek – komendantka harcerek.

Opracował: dh Mariusz Chłopik – Mazowiecka Chorągiew ZHR